

VIHREÄ VIIKUNA

Meitä yhdisti nuoruus Hämeenlinnassa. Markku Veijalainen, Kai Hyttinen ja minä elimme sitten Helsingissä lähes avoliitonomaisessa symbioosissa. Poikamaista ilotteluamme ja työntekoamme häiritsivät vain vaimot, joilla oli oma puhelinjuorukerhonsa.

Minä ja silloinen vaimoni Marja-Leena asuimme Laaksolahdessa omakotitalossa joten meidän pihamme muodostui yhteiseksi oleskelualueeksi. Kyläilykutsuja ei lähetelty. Autoja tuli ja meni.

Markku oli töissä MTV:ssä ja hyväksyi meidätkin tiimiin, jossa kirjoitimme ja suunnittelimme kaksi ja puoli vuotta lauantai-illan katsotuinta viihdeohjelmaa Tasaraha. Sen juonsi Matti Ranin.

Kuju kiersi laulukeikoilla ja minä olin tuottajana Musiikki Fazerilla, mutta tv-työ vei kaiken vapaa-aikamme. Silloin vielä työ oli huvia. Harrastimme työntekoa.

Harrastuksen lomassa saimme idean perustaa yhtiö, jonka kautta pystyisimme paremmin ohjailemaan MTV:stä tulevia rahavirtoja tai rehellisesti sanoen lisäämään omaa rahankäyttöämme valtion kustannuksella. Markku ei MTV:n työntekijänä voinut liittyä perustettavaan yhtiöön, mutta hyväksyimme hänet äänekkääksi ulkopuoliseksi hyödynsaajaksi.

Kun päätös oli tehty, varasimme kolme mökkiä ja saunan Kuhmoisten motellilta. Sitten ahtauduimme Kujun Saabiin. Markun vaimo Leena tuli Hämeenlinnasta linja-autolla kirkolle, josta hänet noudettiin.

Perjantai-ilta varattiin lokakuisen Kuhmoisen nähtävyyksille: yksi ravintola, raitti ja mutkikas metsätie Päijänteen rannalle. Sitten jatkoimme idean kypsytelyä nesteytyksellä ja yleisellä hölmöydellä, nukuimme, söimme aamiaisen ja vetäydyimme saunatiloihin.

Saunakamariin oli varattu sopivat eväät, pari kopallista olutta ja riittävästi makkaraa, joten perustava kokous voitiin alkaa. Ensimmäinen sanaharkka käytiin firman nimestä. Sen minä äänekkäimpänä ja röyhkeimpänä voitin. Suttuiseen pöytäkirjaan merkittiin tulevan firman nimeksi Vihreä viikuna. Firman toimialaksi määriteltiin televisio-ohjelmien tuottaminen ja suunnittelu, äänilevyjen tuotanto, viihdeohjelmien ja tilaisuuksien suunnittelu yhtiöille ja yhdistyksille.

Tämän pitkän urakan jälkeen löylyteltiin ja herkuteltiin ja sitten käytiin testaamassa yhtiön valovoimaisuutta motellin tanssialissa, jossa oli Kuhmoisten yrittäjien yksityistilaisuus. Keikasta oli sovittu hovimestarin kanssa jo päivällä. Palkkio ei ollut sen ruhtinaallisempi kuin myöhemminkään. Mökkien hinnat puolittuivat ja saimme ilmaista ruokaa ja juotavaa. Olin tehnyt jo iltapäivällä Reppu ja reissumiehen melodiaan uudet sanat nimellä Kauppa ja Kuhmoinen. Laulu sai Markun juontamana

ja Kujun esittämänä raikuvat aplodit. Olimme valloittaneet Kuhmoisen.

Sen suuremmille estradeille Vihreän viikunan julkiset show-illat eivät koskaan päätyneetkään, mutta yhtiö sai sentään kaupaksi kaksi viihdeohjelmaa MTV:lle. Sen jälkeen ohjelmajohtaja Tauno Äijälä katsoi etsikkoaikamme kuluneen umpeen. Laskutimme kyllä vielä vuoden Tasaraha-ohjelman suunnittelusta Vihreän viikunan kautta ja sävelsimme ja sanoitimme Kujun kanssa isojen poikien kolmen levyn imussa pornoälppäriin Musiikki-Fazerille. Levyä ei julkaistu, sillä Fazerin johtaja Jussi Westö katsoi sisällön yhtiön imagoon sopimattomaksi. Julkaisimme levyn itse ja myimme sitä ruotsinsuomalaisien riemuksi tuhatkunta kappaletta. Kotimaan myynti jäi muutaman moraalittoman kasettijobbarin varaan eli vähäiseksi.

Sen jälkeen perustin oman levy-yhtiön, ja Vihreä viikuna jäi kokonaan Kujun haltuun. Kuju on omalla mittavalla elämäntyöllään vaalinut Kuhmoisissa perustetun yhtiön lyhyttä, mutta sitäkin maineikkaampaa alkuhistoriaa.

Yhtiö täyttää ensi syksynä kolmekymmentä vuotta. Ehkä meidät perustajajäsenetkin kutsutaan juhliin. Tosin Kuhmoisten motellia ei enää ole enkä tiedä onko pitäjässä enää yrittäjiäkään, jotka voisivat kustantaa ikävuotemme lievittämät - juhlakulut.

Helsingissä 21.6. 2007

Vexi Salmi
Se äänekkäin osakas